

Od tedna do tedna

"NEBESA ME NE ZANI-
MAJO"

POD TEM naslovom je napisal znan ameriški pisatelj članek, ki se v malo okrajšani oblike v prevodu glasi:

Ko je umrl znameniti kritik Matthew Arnold, je nekdo prisomnil: "Ubogi Matthew; nemu najbrže tudi Bog ne bo všeč!" Ako bi bil ta hudomušnje mesto tega rekel, da bo bistri razum pokojnega kritika brez dvoma tudi v nebesih odkril stvari, katere mu ne bodo ugajale, bi nas bilo več, ki bi se bili strinjali. Po pravici povedano, tudi mene ni misel na nebesa še nikoli navdala v vzhicienost.

Pojmi, kakšna da so nebesa, so seveda tako različni, vse do onega, ki jih predstavlja kot neskočne, z zlatom tlakovane ulice, pa do budističnega pojma, po katerem so nebesa stanje popolnega pozabljenja. Za zlatom tlakovane ulice bi mi ne bilo mar, in tudi ni dosti stvari, katere bi raf pozabil. Takšen raj bi me bolj privlačeval, ako bi bil to prostor bujnješkega spomina, kjer bi človek mogel gledati zvezde in morja z desetkrat večjo vzhicienostjo, kot pa jih je na zemlji. Kar pa se tiče mohamedanskih nebes s svojimi deviškimi lepoticami (hourijami), se bojim, da bi me do solz dolgočasile.

Resnica je, da ne verjamem v nobena izmed teh nebes in me sploh ne briga, če so ali če jih ni. Zame vprašanje ni važno—vse preveč me briga to, kar počnem sedaj, ko sem še živ. Edina nebesa, ki me v resnici zanima, so tista, ki bi se jih moglo ustvariti tu na zemlji.

Neki odličen duhoven je nedavno imel pridigo, v kateri je rekel, da veliko ljudi zavzemata napram Bogu stališče kot da je Bog nekakšen igralni stroj: malo pomolimo ali storimo poštenčin in potem pričakujemo, da moramo biti zato plačani z gmotnim uspehom ali pa s celo večnostjo nepopisne sreče. Pred leti sem napisal igro, v kateri sem se izrazil, da nismo kaznovani radi grehov, temveč da nas grehi sami kaznujejo. Prav tako je res, da nismo poplačani zaradi dobrih dejanj, ki smo jih napravili, temveč da nas taká dejanja sama plačujejo. Že pri delu, ki ga vršimo z veseljem, nam takoreč duša prepeva. Še večje in neposrednejše pa mora biti plačilo dobril del. Najbolj srečni ljudje, ki jih poznam, so oni, ki so najbolj zaposleni in najbolj koristi.

Nekateri izmed najbolj zopernih ljudi, kar jih poznam, so trdno prepričani, da bodo šli v nebesa. Ampak njih navzočnost ne bo dosti pomagala. Neki duhoven mi je nekoč pravil o neki redovnici, ki je rekla, da je po 40-letnem življenju med svetniki spoznala, zakaj je Kristus hotel živeti med grešniki.

Večina ljudi, ki pričakuje, da bodo tudi po smrti živel, pričakuje, da bo to posmrtno življenje precej kompletno. Vsako posmrtno življenje, ki bi okrnilo njihove "jaz-e", bi zanje sploh ne bilo nič vredno. Ampak, recimo, da preživi fizično smrt naš živči sistem. Vemo sicer, da se to ne zgodi, toda: ali naj bomo tudi mi brez svojega živčevja? Kako bomo potem spoznali našo ljubo tetjo Johano v njenem stanju populnosti? In kako nam jo bo mogoče ljubiti, kot smo jo nekoč, in se smejati njenim malim človeškim slabostim? Ali nam bo v svoji bretelestnosti sploh ugajala? Ali bomo ugajali samim sebi? Še nikoli se nisem smatal za materialista, ampak stvari, ki sem jih kdaj užival, se zdi, da so morale vedno imeti telo in duh—na primer pesem Shelleyja, prvi po-

ZAPREDEK



VOLUME II.

Cleveland, Ohio, January 13th, 1937

Official Organ of
The Slovene Progressive Benefit Society



Glasilo

Slovenske Svobodomselne Podporne Zveze

NUMBER 24

PREGLED VAŽNIH DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

SPOMIN NAŠE DOBE BO DOCIM RODOVOM

Predsednik Roosevelt je preteklo sredo 55. kongresnemu zasedanju, ki je bilo otvorjeno dan poprej, podal svojo poslancu, v kateri je razmotrilne razne probleme, pred katerimi stoji zvezna vlada. Poudarjal je v prvi vrsti potrebo širokorudnega tolmačenja ustave ter indirektno apeliral na najvišje sodišče, da sledi javnemu mnenju ter neha metati razne zakone za izboljšanje socialnih razmer v koš neustavnosti, kajti edino na ta način bo demokracija kos nalagom, ki jih tirajo od moderni čas in razmere. "Mi ne zahtevamo od sodnih," je rekel predsednik, "da kliče v življenje moči, katerih danes nima, pravico pa imamo pričakovati, da se bo priznane in zakonito logične moči porabilo kot učinkovita sredstva za splošni blagor. Delovanje naše demokracije ne sme biti ogroženo z zanikanjem bistvenih moči, katere poseda svobodna vlada."

Roosevelt se je tudi spomnil pokojnega zakona za gospodarsko obnovbo (NRA) ter je tozavno izjavil: "Večina izmed nas je po treznenem razmišljaju že vedno prepričana, da so bili bistveni smotri zakona NRA zdravi. Danes vemo, da so njegove poteškoče izvirale iz dejstva, da si je nadel prevelike naloge. Bilo ni pametno pričakovati n. pr., da bo ena in ista ustanova regulirala delovne ure, minimalne mezde, otroško delo in kolektivno pogajanje na eni strani in zamotana vprašanja nepoštene trgovinske prakse in bizniške kontrole na drugi. Zakon NRA je bil proglašen neveljavnim. Ni pa se tako zgodilo s problemi. Le-ti so še vedno z nami. Dokazano je, da se dostojnih razmer za delavstvo in poljedelstvo ne ustvariti potom vzporedne in istočasne akcije v 48 državah. Enako so posamezne države nesposobne brzdati trustee, nepošteno trgovinsko prakso in špekulacijo... Tekom leta, ki je minulo, je zrastlo prepričanje, da je naša ustava v splošnem dobra taka kot je. Nobene nujne potrebe torej ni, da bi se naš temeljni zakon spreminal, temveč potrebno je le, da se nanj zare z rastočo prosvitljeno. Poteškoče so nastale iz njegovega tolmačenja, ampak če se ga pravilno upošteva, se ga lahko rabi kot sredstvo za napredok in ne kot coklo za preprečenje akcije."

gled na Grand Canyon, solnčni zahod raz streho hotela v Biskri, ali vonj rženega kruha po dolgem sprehodu v jesenskem gozdu.

V nebesih tudi nima biti nobenih porok, niti zakonskega življenja — kar je tudi velika pomanjkljivost. Osebno si nebes ne morem predstavljati brez tegega. Moj lastni "jaz" je nerazdružljivo spojen z "jazom" moje žene; moja sreča je bila vendar tako dolgo združena z njeno. Niti bi ne pomagalo dosti, če bi bil nekam megleno združen z njo v duhu. Zakonsko življenje se stoji iz tolikih fizičnih in mentalnih stikov, iz tolikih skupnih bojazni in upov, žalosti in ra-

Iz tega se da sklepati, da Roosevelt za enkrat ne bo podpiral gibanje za mendiranje ustave, ker smatra, da z ustavo ni nič narobe, ačko se jo pravilno tolmači, toda breme v tej dilemi polaga na rame tistim članom vrhovnega sodnišča, ki so v preteklih letih skorodno dosledno vodili sabotaž proti new-dealer skim reformam.

Pretekli petek je predsednik Roosevelt predložil kongresu budžetno poslancu, glavne točke katere so sledee: Zvezni proračun mora do leta 1938 doseči ravnovesje in takrat bo treba začeti z odpelačevanjem dolgov.

V prihodnjem letu morajo dohodki kriti stroške, izvzemi odpalačila na stare dolbove, ki morajo biti izvršena v smislu zakona. Za enkrat se naj ne naloži nobenih novih davkov, ampak tudi obstoječih davkov se naj ne reducira. V prihodnjem letu bi se moralno gledati, da se izposjevanje denarja za finančiranje vlade temeljito omeji. Vse to pa bo mogoče le pod pogojem, je posvaril predsednik, da bodo privatne industrije na celi črti sodelovale ter stopnjeva vposiljevale več in več ljudi, ki so danes odvisni na javni relif. Poudarjal je, da vlada ne bo dovolila, da bi kdo stradal, brez ozira na to, koliko bo pomagal industrij, vendar pa je predlagal, da se WPA v bodočem letu na celi črti odpravi in da se brezposelne, v kolikor bo potreba obstojala, namesto tega zaposli pri rednih javnih delih. V nasprotju s tem pa je Roosevelt priporočal, da se prične izvajati ogromen program gradnje vojnih ladij.

Kar se tiče potreb za relif v prihodnjem letu, je predsednik izjavil, da bo enkrat pozneje poročal, koliko se bo rabilo v tamenem, obenem pa je priporočal, da se za dobo prihodnjih petih mesecov mesečne izdatke za relifna dela zniža iz 170 milijonov dolarjev na 130 milijonov dolarjev. Proti tej nameri pa se je takoj pojaval protest zlasti med člani kongresa v obeh zbornicah iz Washingtona, Oregonia, Montereja, Wyominga, Idaho in Kalifornije, ki so formirali blok za boj proti takemu skrčenju relifnih izdatkov. Zastopniki iz omenjenih držav pravijo, da se je vanje preselilo na tisoče farmerskih družin, katere je pregnala suša z njihovih posestev in da je torej v omenjenih državah relifni problem danes hujši kot kdaj prej. Njim so se pridružili tudi člani progresivnega bloka v kongresu. Odločeno protestirajo proti nadaljnemu ukrenjevanju relifnih del tudi organizacije brezposelnih po raznih velikih mestih in Workers Alliance je naznana, da bo organizirala masne protestne pohode v Washington.

Prvi dan kongresnega zasedanja pretekli tork je bil dramatično napet. Ko se je namreč zvedelo, da se v new-yorški luki nahaja ladja, na krovu katere se nahaja za \$2,700,000 aeroplakov in drugega vojnega materiala za špansko ljudsko bojazni in upov, žalosti in ra-

(Dalje na 3. str.)

POŠKODOVAN DENAR

Ako vam požar izogljeni papirnat denar, če ste ga pozabili v obleki in se pokvari pri pranju, ali če se vam bankovci na kači drug način "spridijo," še ni treba obupati. Zvezna vlada vzdržuje poseben urad, kjer izvedeni kosce uničenega denarja zopet skupaj spravijo, ako je to sploh človeško mogoče; poslužuje se pri tem pogosto drobnogleda, in ako se ugotovi tri petine poškodovanega denarja, vam se izplača polno svoto, ačko samo dve petini, pa polovico.

V izrednih slučajih vlada izplača polno svoto celo, ačko je ostalo manj kot dve petini poškodovanega denarja, ačko pri zadeti predloži dokaze dobrega značaja. Ampak hudo razočaranje čaka tistega, ki misli, da bo še na ostanek dobil kako izplačilo. Nedavno je nekdo predložil eno četrtnino 5-dolarskega bankovca, toda vladni uradnik je začel brskati po arhivu in pronašel, da se je za ostale tri četrtnine dotičnega bankovca izplačalo polno svoto—pred 28 leti!

Prvi dan kongresnega zasedanja pretekli tork je bil dramatično napet. Ko se je namreč zvedelo, da se v new-yorški luki nahaja ladja, na krovu katere se nahaja za \$2,700,000 aeroplakov in drugega vojnega materiala za špansko ljudsko bojazni in upov, žalosti in ra-

Novice iz življenja naših ljudi širom Amerike

Aktivnosti S. S. P. Z.

— Redna revizija poslovnih knjig S. S. P. Z. za zadnjo polovico leta 1936 se bo pričela v glavnem uradu organizacije v Chicagu v pondeljek 25. januarja, v petek 29. januarja pa se bo pričela seja celotnega glavnega odbora. Društva, ki imajo kako zadevo, ki jo žele predložiti glavnemu odboru, naj glajajo, da to store do 27. januarja.

— V soboto 16. januarja zvezni proračun bo imelo veselico društvo št. 162 v Bon Air-u, Pa. Igrala bo dobra godba za pies, postrežba bo prvorstna, vstopnina za oba spola pa samo 15¢.

— Maškeradno veselico z nagrajam za najlepše in najbolj smerne maske bo priredilo društvo št. 10 v Monn Run-u, Pa., na pustno soboto 6. februarja zvezčer, na kar se člane in prijatelje društva že sedaj opozarja.

Razne vesti

— Preteklo sredo je nastopil v Clevelandu svojo novo službo kot okrajni sodnik naš rojak Frank J. Lausche, ki je bil skozi zadnja tri leta član clevelandskih mestne sodnije. Zaprisego je podal tri tedne prej, ker je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, občina Hrušica pri Ljubljani ter dočakal starost 80 let, dva meseca in 16 dni. V S. S. P. Z. je pristopil 17. maja 1910 in sicer na držtvu št. 18 v Girardu, Ohio, kjer je ves čas živel in umrl in kjer zapušča tudi družino.

— Dne 3. januarja je umrl najstarejši član S. S. P. Z., ki je bil najbrži tudi eden izmed najstarejših Slovencev v tej deželi. To je bil Anton Brajer, rojen 17. oktobra, 1856, v vasi Sastro, obč

NAPREDEX

PROGRESS

GLASILLO IN LASTNINA SLOVENSKE SVOBODOMI-
SELNE PODPORNE ZVEZE.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasom: 40 palec za posameznike; 35 palec za društva

Naročnina za člane 78c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.00

PROGRESS

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENE PROGRES-
SIVE BENEFIT SOCIETY

Owned and Published by the Slovène Progressive Benefit Society

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.78 per year — nonmembers \$1.50

foreign countries \$2.00

Advertising rates: 40c net for individuals; 35c net for societies

Naslov uradništva in upravnosti:

6231 ST. CLAIR AVENUE

CLEVELAND, O.

Telephone: HENDERSON 5811

VOL. I. 104 NUMBER 24

Entered as Second Class Matter August 5th, 1936, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August 24, 1912.

Zveza je dobila nov temelj!

KOT RAZVIDNO iz boročil in člankov glavnega tajnika Rusa in pomožnega tajnika Zaitza, je spremenjanje certifikatov iz National Fraternal Congress leštične baze na bazo American Experience lešvice prineslo tako glavnemu uradu kot društvenim tajnikom prevej več dela in "glavobola" kot se je morda pričakovalo takrat, ko je 9. redna konvencija naše Zvezze sprejela tozadevni sklep. Čuditi se temu ni preveč. Razumeti je namreč treba, da naša organizacija od dneva, ko je bila ustanovljena, še ni napravila tako ogromnega koraka naprej kot je bil narejen s sklepom, da se police vseh članov in članic postavi na bazo American Experience lešvice. Štiri leta prej, na 8. redni konvenciji v Pittsburghu, je bil narejen pripravljalni korak; takrat je delegacija sklenila, da se vse člane in članice, ki nanočno pristopijo, zavaruje v soglasju z moderno zavarovalnino prakso, to se pravi na podlagi American Experience lešvice, istočasno pa da se apelira na vse stare člane, da prostovoljno spremeni svoje police. Posledica tega sklepa je bila, da je bilo po preteku štirih let nad polovico vsega našega članstva zavarovanega na podlagi A. E. lešvice. Postalo je tudi jasno, da interesi vsega članstva, tako onih, ki so spremembu napravili sami od sebe, še bolj pa onih, ki tega še niso storili, zahtevajo, da se poslovanje organizacije sistematizira in članstvo brez ozira na čas pristopa ali dolgost članske dobe postavi na enako bazo. Tako je naša milwauška konvencija osvojila sklep, ki je z začetkom leta 1937 postal pravomočen na celi črti.

Glasilo se pridružuje apelom upravnih uradnikov, ki so tozadenvno v zadnjih mesecih obširno pojasnjevali in tolmačili način in učinek spremenjevanja police, kakor tudi potežkoče in zapletljaje, ki jih je prinesla ta reforma, da društveni uradniki in prizadeti člani ohranijo mirno kri in da naj se nikar ne razburjajo, ako jim trenutno še ni vse jasno. Glavni urad je s polno paro na delu in skrbel bo, da bo položaj v najkrajšem času zopet v normalnem tiru.

Kakor smo že zgoraj omenili, ni napravila naša organizacija še nikoli poprej tako važnega, dalekosežnega in za svojo bodočnost tako vitalnega koraka, kakor je baš ta spremembra. In vsakdanje človeške skušnje nam so dokaz, da vsako važnejše podvzetje spreminja večje ali manjše potežkoče, katerim se niti pri najboljši voljni mogoči popolnoma izogniti. Proces, skozi katerega gre naša Zveza, bi se lahko primerjalo prenovitvi hišo oziroma gradnji novega temelja za hišo. Če ste že kdaj opazovali, ko je kdo prenavljal svoj dom in mu zidal nov temelj, ali če ste morda to celo sami izkusili, tedaj veste, da tekom kratke dobe, ko je delo v teku, v hiši nikakor ne more biti vse v najboljšem redu; vsi člani družine se morajo zadovoljiti z manjšimi neprilikami, pripravljeni morajo biti, začasno se odreči kakim osebnim komfortom ter čakati, dokler delo ni završeno. Ali bi komu prišlo na misel, da bi v takem slučaju zabavljali nad gospodinjo, ker se je s kosiom za kak četrtn ure zakasnila, ali ker še ni utegnila perila izlikati? Razsoden človek te ga gotovo ne bi storil, temveč šel bo gospodinji na roko, ki pri njenih težavah pomagal in jo bodril, vedoč, da kadar bo delo dovršeno, bo vsa družina imela boljši in trdnejši dom in da bo življenje pod njegovim krovom za vse njene člane lepše, prijetnejše in ugodnejše kot kdaj prej.

Razumljivo je seveda, da če se dom prenavlja in če se mu zgradi nov temelj, je to tudi zvezano z nekoliko stroški. Ampak zato bo pa potem dom tudi več vreden, vsa družina bo vesela in ponosna nanj, zlasti pa gospodar in gospodinja, oziroma oče in mati, ki imata zavest, da sta storila polno dolžnost napravil svojim otrokom, ki se bodo nekoč s hvaležnostjo spominjali truda in žrtev svojih roditeljev, katerih dalekovidnost in podjetnost jim je zasigurala varen družinski krov, kar bo zopet njim v

pobudo, da bodo tudi oni hodili po poti svojih staršev in tako delali in gradili za svoje potomstvo ... Takšna je pot napredka, tako se gradi — rod podaja roko rodu, ampak slab bi bil tisti rod, ki bi prihodnjemu ne skušal olajšati njegove poti in ako bi ne izročil več kot je sam prejel.

Tega so se zavedali delegatje naše Zveze na 8. in 9. konvenciji, ki so s svojimi sklepi položili nov fundament naši Zvezzi — fundament, ki je bil te dni v poglavitem dograjen in bo omogočil organizaciji, da bo pozivljena in osvežena stopila na plan ter s podvojenimi silami delovala za gmočne in moralne koristi svojega sedanjega in bodočega članstva. Ti sklepi so bili sprejeti v smislu demokratičnih načel, zapopadnih v naši ustavi in pravilih, in glavni odbor, kot izvajalec volje ogromne večine članstva, sme upravičeno pričakovati, da bodo vši dobri člani lojalno sodelovali in tako pomagali, da bo v naši obnovljeni hiši čim prej zopet zavladal normalen red.

DOPISI IN PODOČILA ČLANSTVA

Library, Pa. — Kot že omenjeno v izčrpu zapisnika federacijske seje, ki se je vršila 29. novembra v Pittsburghu, je bilo sklenjeno, da se vrši v Pittsburghu 30. januarja veselica oziroma ples. Bilo je pravilno povedano, pripomniti pa je treba k temu še to, da ne bo le pesni, ampak prilika bo slišati tudi različne pevce slovenske pesmi, posebno pa one z zaborava "France Prešeren" iz Pittsburgha. Ta zbor je daleč naokrog poznani radi svojih uspehl na stopov in dobrih moči, zato reje vas vabim vse člane in članice SSPZ, da se vdeležite na ta večer veselja skupnosti društv z padne Pennsylvanije, kar ne bo v korist federacijskemu odboru, temveč članstvu širom zpadne Pennsylvanije v slučaju potrebe.

Program se bo pričel točno ob 8. uri zvečer. Poteg že omenjenega, bo igral izvrsten orkester, zato, slovenska mladina iz sosednjih naselbin, ne zamudi večera, pripravi si podplate in vdeleži se, saj dvorana na 57. cesti je zelo prostorna. Kar pa se tiče okreplja, bo tudi vsega zadosti, saj je za to izvoljeni odbor in upam, da se bodo naši sobratje in sosedje ob društvu št. 126 po paragrafih odrezali. To je, bratje, v sestre SSPZ, ne pozabite 30. januarja ob 8. uri lični odbor.

Sylvia F. Skedel, tajnica

PREGLED VAŽNIH DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

(Dalje iz 1. str.)

vlogo, in da bo ta ladja vsak čas odplula na visoko morje, je kongres z največjo naglico vzel na dnevni red administracijske predloga, da se prepove vseko izvajanje vojnega materialja v Spanijo. Obstojecih nevtralnostnih zakonov namreč preprečuje le izvoz vojnih potrebščin v slučaju "uradne vojne," ne pokriva pa državljanskih vojn. Izgleda je, da bo predloga ustanovljena dovolj hitro, da se posiljatev v Španijo ustavi, toda v zadnjem trenotku se je oglašil farmersko-delavski poslanec John Toussaint Bernard iz Minnesota, ki je tisti dan prvi sedel v kongresu, ter s svojim protestom povzročil, da je bila ladja s tovorom za Španijo že na odprt morju, predno je bila predloga ustanovljena. Bernard je izjavil, da je proti predlogu protestiral, ker se je tikala smrtni interes, ki so bili poglaviti filozofijom pokojne Liberty lige, poseda 67 tovarov v 36 mestih širom dežele, v katerih je s svojim nastopom povzročil, da se je o njem govorilo širom dežele, ko je komaj dobro ogrel svoj sedež v kongresu, je rodil Italijan z otoka Korzike, rojen leta 1893 in je prišel v Ameriko starši, ko mu je bilo deset let. Ima samo ljudsko-solsko izobrazbo, delal je v železni rudnikih v okolici Dulutha, za časa vojne pa je bil z ameriško armado v Franciji. Pri novembarskih volitvah je porazil republikanskega kongresmana Pittengerja, potem ko so demokratje kandidate v zameno za podporo, katero je farmersko-delavski stranka dala Rooseveltu.

Do prvega resnega spopada v šireči se stavki avtomobilskih delavcev proti General Motors korporaciji je prišlo v pondeljek 11. januarja pred Fisher Body tovarno v Flintu, Mich., ko so kompanijski stražniki odstranili lesteve, po kateri so se dečki stavkarji dobivali hrano in je policija skušala stavkarjev pregnati iz tovarne. V boju, ki je sledil pred tovarno, kamor so prihitali drugi stavkarji, so polekali strelji in ranjenih je bilo 13 stavkarjev, ampak policiji se delavev ni posrečilo izgnati iz tovarne. Ko je policija začela metati med sedeče stavkarjev solzavljene bombe, so se slednji le umaknili na tovarniško streho, čim pa je veter pline razpolnil, so se vrnili na svoja mesta pri strojih.

Mogočna General Motors korporacija, katero kontrolirajo DuPontovi kemični in muničijski interes, ki so bili poglaviti finančni angelji pokojne Liberty lige, poseda 67 tovarov v 36 mestih širom dežele, v katerih je s svojim nastopom povzročil, da se je o njem govorilo širom dežele, ko je komaj dobro ogrel svoj sedež v kongresu, je rodil Italijan z otoka Korzike, rojen leta 1893 in je prišel v Ameriko starši, ko mu je bilo deset let. Ima samo ljudsko-solsko izobrazbo, delal je v železni rudnikih v okolici Dulutha, za časa

vojne pa je bil z ameriško armado v Franciji. Pri novembarskih volitvah je porazil republikanskega kongresmana Pittengerja, potem ko so demokratje kandidate v zameno za podporo, katero je farmersko-delavski stranka dala Rooseveltu.

General Motors avtognega imperija in odločitev v boju med mogočno korporacijo in delavstvom se ne bo moglo več dolgo odločati. Ujija vztraja na svojem stališču, da se ne bo pogajala v posameznih tovarnah, temveč le na drugini-industrijski podlagi, z drugimi besedami, družba mora priznati unijo kot zastopnico vseh delavcev, ki so v njej včlanjeni. Koliko članov šteje unija, ni znano, toda sodi se, da ne dobi manj kot 100 tisoč. Zvezna vlada ima svoje zastopnike v Detroitu, ki so skupno z governmentom Murphym že več dni delu, da bi na tak način premostili prepad, ki zija med avtokratskim stališčem korporacije in unijo, toda dosegli niso dolej še ničesar.

Trenutno je položaj v avtogni industriji popolnoma zasedel unijsko gibanje v industriji jekla in železa. Domnevna se, da John L. Lewis hoče najprej izbojevati boj v avtogni industriji, kajti če to prisili h kapitulacijo, bo zmaga v jekleni industriji primeroma lahka.

Zakaj je delavstvo v avtogni industriji odločeno, da izvijejo zmago, so precej jasno povedala odkritja, ki so bila podana lani pred La Follettovim odsekom v Washingtonu. Avtna kot jeklena industrija je od vrha do tal preprečena in industrijsko špijanova, ki neprestano preži na delavce, ki bi si držnili agitirati za unijski pokret in taki se hitro znajde na cesti. Drugi važen vzrok pa je priganjaške metode. Nadaljni in prav tako važen vzrok pa je razviden iz številki. Popvrečna delavska plača v avtogni industriji 1. 1932, ko je G. M. napravila \$164,979 dobitka, je znašala \$1,233, lani, ko je imela korporacija 228 milijonov dollarjev dobitka, pa je povprečna delavska plača še vedno znašala samo \$1,494.

Stavka mornarjev na pacificiški obali, ki se je delno razširila tudi na vzhodna pristanišča, trajala že nad dva meseca, toda do zadnjega tedna je bila na celi črti mirna. Do prvih tepežev je prišlo sedaj v Oaklandu, ko se je pojavila neka konkurenčna organizacija, ki si prizadeva zlomiti stavko in v ta namen išče pristaši zlesti med zamorci. Predsednik mornariške unije tudi poroča, da so unijski piteki v San Franciscu skoraj nočno napadani od puškarjev in pretečev, ki so ocividno v službi parobrodnih interesov. Tedeni je došel v San Francisco zastopnik delavskega departmента, ki skuša dolgotrajni štrajk na kak način poravnati.

V Oaklandu so bili pretekli teden spoznani krivim umora drugega reda štirje mornarji, ki so bili otoženi, da so smrtnopobili nekoga inženirja, o katerem je prosekucija trdila, da so ga mornarji hoteli kaznovati, ker je bil nasprotnik "radikalnega unionizma."

Stavka steklarjev na pacificiški delavcev v veliki tovarni Libby-Owens-Ford Co. v Toledo, O., ki se je začela 16. decembra, se še vedno nadaljuje. Vsled te stavke je v večini avtgnih tovarn začelo manjšati stekla za okna, še predno je stavkovni val zajel tudi tovarne General Motors korporacije.

V španski situaciji so se pretekli teden, kakor prejšnji, največji dogodki odigravali na diplomatski fronti in ne na bojni. Sredni angleški in francoski prizadevanj, bi se Nemčijo in Italijo pripravilo, da bi se definitivno zavezali, da ne bosta več pošiljati "prostovoljev" in vojniki potrebščin španskim fašistom, je počila vest, da Nemčija z veliko naglico gradi utrdbe v španskem Maroku, ki je imajo v oblasti fašisti, in da se je tam izkralo že 8,000 mož nemškega vojaštva. Sledilo je veliko razburjenje ne samo v Parizu, temveč tudi v Londonu, kajti če bi Hitler dobil oporišče v severni Afriki, bi Gibraltar

zgubil vso veljavno in ogrožana

bi bila "živilska žla"

Velike

Britanije,

ki jo spaša z Indijo

in drugimi vzhodnimi posestmi.

Prvič odkar v Španiji dirja ci-

vilna vojna,

francoski vladni

bilo težko pridobiti Londona za

odločen v hiter nastop.

Angle-

ški kabinet je brez osočavljenja

priznal,

da je situacija resna

ter je odredil bojno brodovje,

sezdicje iz 90 ladij, v španske

vode.

Berlinska vlada seveda iz-

javila,

daj ū

ničesar znanega."

Francija,

ki ima v svojem

Maroku

100,000 mož vojaštva,

je naznana,

da bo okupirala

španski

Mar



VOICE OF ENGLISH SPEAKING MEMBERS

"PROGRESS"

"NAPREDEK"

From The Director's Desk

LOOKING AHEAD

Have you ever stopped to think? . . . That the lodge that gets the publicity gets the members? . . .

That the lodge that advertises most grows fastest? . . .

That advertising a lodge right is a business that requires much thought? . . .

That members will travel miles to attend a good live lodge affair? . . .

That your lodge will increase rapidly in membership when people in your community know that you are awake and are trying to keep pace with the events of time? . . .

M. Vrhovnik
That the members from neighboring lodges will come where there is something doing? . . .

That the lodge that does not seek something better than it now has is going to lose out? . . .

That now is the time your lodge needs advertising and publicity more than ever before? . . .

That if you don't get out and go after new members, some other society's lodge will? . . .

So what do you say we "Roll up our sleeves," as the old saying goes, and really get down to business this year? 1937 is hardly started on its way. It is still in its infancy and there is still time to add another resolution or two to those you have already made.

Fraternity is not dead. We need it more today than ever before. The lodge room is still a vital factor in the social and economic life of the community. Neither the movie nor the automobile nor the radio can take the place of an active, wide-awake lodge meeting. It can be interesting, entertaining and educational depending on the leadership and the co-operation received from the membership. So, back to the meeting hall! . . . Attend all lodge meetings and social affairs! . . . Give your service when needed! . . . Participate in the good times whenever you can! . . . Boost your lodge and the organization at all times! . . . Make these a part of your resolutions for 1937. And remember that by adding a new member to your lodge, every now and then, you add to it new life and interest, new friendships and progress.

Now that the clamor of the bells of the New Year and the din of the merrymaking have subsided, it is time to look into the future and decide how one's conditions (welfare) may be improved during the remaining days of the current year. This is the season when we should definitely lay aside the thought of disappointments, failures and unpleasantness of the past year just as one does when discarding an old suit of clothes or piece of furniture that has lost its wearing value and look forward to better things in the coming days of 1937.

COMING EVENTS

In the early lines of this article, I mentioned advertising and its value to your lodge. 1937, in our S. S. P. Z. circles, promises twelve months of lively activity. The first loud boom will be heard this month when on the 30th, the Trail Blazers, pioneer E. S. Lodge of our Society, will celebrate its 10th Anniversary. This outstanding affair will be in the form of a banquet and dance interspersed with entertainment and speaking. Because of the fact that members of the Supreme Board will be in Chicago during the week of this momentous celebration, it is very likely that the entire board will be present to do honor to the occasion and, on the other hand, themselves, to be honored. This affair should surpass any event of a similar nature the Trail Blazers have ever attempted. The Utopians Lodge No. 204 of Cleveland will celebrate its 9th Anniversary on the same evening and there, as in Chicago, another success will undoubtedly be added to the Society's credit as well as to that of the Lodge. For nearly two months you have been reading about the Cleveland Spartans and their coming Anniversary. They, too, will celebrate their 10th Birthday and what a birthday that promises to be judging by what brother Charlie "Uncle" Koman and sister Ann Opeka have written! . . . Theirs is an example of advertising that all other S. S. P. Z. lodges should make note of and put into practice. Brother Koman, who is the Spartans' 1937 prezzy, has started something different in the line of advertising. Using the names of the Spartan members and arranging them in the proper order, he has told his readers, briefly, what has been planned, when it will be held, and so forth. Good work, Charlie . . . Keep it up! Good leadership is needed more in an active lodge than in one that is dormant. The Spartans have capable executives. Its membership is made-up of progressively and socially minded young men and women, for that reason their 10th Anniversary can lead but in one direction—to success. The year's event of events will be the SSPZ Olympic Meet to be held in Cleveland over the Labor Day week-end. More will be said about this affair later when the details will be known, definitely, and the rules, regulations and events have been officially accepted by the N. A. B. and approved by the Supreme Board. Hundreds of other celebrations will take place during the course of the year. It will pay each lodge to advertise, long and loud.

UNITED LODGES

CLEVELAND, O.—The representatives of United Lodges are requested to attend the meeting which will be held Sat. eve, January 16, 1937 in Slovene Nat'l Home, 6409 St. Clair Ave., at 8 p.m.

The order of business will be the discussion of the coming National Olympic Games which are to be held in Cleveland September 4-5-6, 1937. From the experience with last Olympics I believe we ought to go ahead and stage another affair that will be remembered long after the last event of 1937 Olympics is concluded.

And to make this event successful we must start making preparations for it right away.

John J. Kikol, Sec'y

PROGRESSORS

BRIDGEVILLE, Pa.—At last the big day has rolled around and stopped in a cloud of smoke on February 6th, 1937.

What am I talking about? Well you'll know in a minute! The Progressors are holding their 2nd Anniversary Dance on that day. The day we've been waiting for a whole year and now it will arrive. Lee Barrett and his rippling Shep Fields' rhythm will furnish soothing balm in music form.

Where is it to be held? Oh everyone knows where the Slovene Hall is on Liberty St.

So we'll be seeing you then on Feb. 6. Until then—

Alma Milavec

HOOSIER PALS

INDIANAPOLIS, Ind.—Well, well, after all said and done in the past year, which was plenty said; and very little done. In other words our meetings were very poorly attended. Why? Your guess is good as mine. Here's hoping 1937 will be a better and prosperous year. In which we hope to have more social affairs, and by all means sports.

If only the members would realize how much help, and things they could do if they were present. But instead they say, what's the use of going, we never do anything anyway. Of course not. Why? Because you're not there to do it, or suggest in any way, which to accomplish what you want.

There always seems to be the same faces, which if it wasn't for them, I don't think we would have any meetings in the first place. Wishing some of the other lads and lassies will be seen every month. I am sure your boy friends or girl friends will let you out of their sight one night a month. At our last meeting we planned to have a bingo party (on Jan. 4) after the meeting and serve refreshments, but it didn't turn out as successful as we thought. There only were a handful present. Did you forget, or did the weather man get you down? Some pretty good excuses if you ask me.

At our next meeting we will have another bingo party for members and their friends only.

I wish to thank sister Zora Semenick for her bingo cards, and sister Julia Powell and brother Joe Pushner for the refreshments. Sister Ella Pushner, our new secretary and sister Sophie Krapes, president, couldn't attend, because they had to work that night.

Sorry to hear brother Gus Semenick was taken to the St. Frances Hospital, January 4. Wishing him a speedy recovery and would be glad to have the members visit him.

Our new officers for 1937 are: President, Sophie Krapes; vice-president, Anthony Ivancic; secretary-treasurer, Ella Pushner; recording secretary, Gus Powell.

I wish to thank our former officers for their good work during the past year and wishing the best of luck to our new officers.

Who? Hoosier Pals of SSPZ. What? Monthly meeting. Where? Slovene National Home. When? 1st Monday of the month. 7:30 p.m.

Why? To attend meetings and make better members of ourselves and our SSPZ.

President

HIT BITS

By the Exposer

In the mail recently I received an invitation which I believe to be the craziest thing that I ever had the pleasure to read.

Obviously the writer takes it for granted that this scribe is a little "twitched" in the head, for the invitation reads something like this: I quote—Dear Exposer, your presence is requested at a Moonlight Afternoon Party given in your honor by the mixed nuts of Woodhill Asylum, namely Mr. P. Nut, Mr. Wall, Nut and Mr. Ches. Nut.

You are requested to bring along all your crazy friends and stay home, if you should happen to get there before you arrive.

Each is requested to bring a basket of water as a shower is to be given. To get to the party, take the car you just missed and get off where you got on.

Music for the occasion will be furnished by the "Hot-Band" and assisted by the "Gum Band," who will play a few stretches.

Realizing you are a person of great importance. Amusements are also being planned for your pleasure. The first event will be a man's race. Men without legs will race for the silver cup made of 14 KT tins, donated by a generous firm known best by girls of the 5 and 10 cent store.

All armless men wishing to join the ball throwing contest must present their names in their own handwriting.

For lunch, spaghetti will be sold by sandwiches with two slices of bread will also be served. Long and short cake with hot coffee served cold.

Now if you plan to attend this party the following rules must be obeyed. Orphans who come must present their parents—they will be admitted free with a small charge of 50s for refreshments. Anyone found drunk or dead will be arrested and released at once. Eat home and diet here. Be sure to come and I assure you will have a bun time. Well my dear friend your generosity is highly appreciated. If I should happen to accept this invitation then I'm afraid I had better consult my family doctor, then if he should pronounce me insane. It would be an easy matter for the insane asylum attendants to capture me with a "net." But in your case I am afraid they will have to use a "high-powered rifle to capture you."

PROGRESSORS

BRIDGEVILLE, Pa.—At last the big day has rolled around and stopped in a cloud of smoke on February 6th, 1937.

What am I talking about? Well you'll know in a minute! The Progressors are holding their 2nd Anniversary Dance on that day. The day we've been waiting for a whole year and now it will arrive. Lee Barrett and his rippling Shep Fields' rhythm will furnish soothing balm in music form.

Where is it to be held? Oh everyone knows where the Slovene Hall is on Liberty St.

So we'll be seeing you then on Feb. 6. Until then—

Alma Milavec

"PROGRESS"

"NAPREDEK"

GLAS ANGLEŠKO GOVORE
ČIH ČLANOV

BY PETE ELISH

As I See It

THE PASSING OF BRISBANE

I was deeply moved on Christmas day to hear of America's most noted and widely read columnist's sudden departure to the Great Beyond. As a youngster, who was brought up on his columns, my memory rushed back to the days when I was awed by his writing below a half-page cartoon on the Sunday March of News section of a Hearst paper, and to this day those writings have left an indelible impression on my mind that can't be eradicated.

I have no desire to dispute the fact that Arthur Brisbane was a wise and brilliant man, his keen and searching mind, his power of memory, and his enormous capacity for work are hardly equalled. Friends and foes alike admired the clear, easy style of his column "Today," and I believe Brisbane as a reporter has a right to the reporters' Valhalla.

It is undoubtedly disappointing that a Scott, a Hugo, a Thackery, or an Emerson had not the style of Brisbane, for if they had, literature and history would be the richer. But Brisbane sadly lacked a sense of humor, a crusading spirit, a zeal for social righteousness, and a sense of economic determination, the lack of those qualities removed from the immortals . . .

As Hearst's mouthpiece for thirty-five years Brisbane swallowed or pretended to swallow the ideals and philosophy of that well known lord of Son Simeon, and Brisbane's main aim in life was the desire to accumulate money and material wealth. In this respect he was singularly successful, but to my estimation he had to barter his soul and conscience for the tinkling pieces of silver.

I remember, in my enthusiastic younger days when perusing his columns, I would almost shout, "Brisbane, why don't you say a little more!" He would remind me of a ham fighter who would swing only halfways at his opponent. Now, I can see Hearst in his corner acting as his second and shaking his finger, saying, "Now Arthur, that's enough, be careful, you're supposed to entertain—and lose this fight."

Also, it puzzled me in my naive days, that Hearst and Brisbane invariably thought the same way on all important questions, and Hearst usually thought first, and Brisbane seconded. Hearst will have to search far and wide to find as brilliant and willing slave as Brisbane—after all their are only a few Fridays in the world.

Brisbane with his master style could have profoundly affected American life, and could have been a contributing factor for the betterment of our social and political situation, but so could another disciple close to two thousand years ago be revered in the minds of men, but thirty pieces of silver was too much.

Pirate Juniors

Angry Reports About

Vrtec No. 1

BURGETTSTOWN, Pa.—With the holiday season excitement over and prospects of a good year confronting us, the Pirate Juniors will now resume sending contributions to the "Progress," which was so long neglected.

Charley

Utopians Dance

One thing this year will be memorable for is the new enthusiasm and co-operation of the Utopians. They certainly are starting out with a bang. To begin with they are holding a Ninth Anniversary Dance at the Slovene Hall on Waterloo Road, January 30th, 1937.

Arrangements for this gala affair are under the leadership of the vice-president, Henry Zorman.

Every one is bound to have an enjoyable evening dancing to the rhythm of Johnny Pecon and his orchestra.

The Slovene Hall has undergone occasional remodeling, but none so extensive as this with reflectors, for moonlight waltzes and all the trimmings.

Tickets are obtainable from all Utopian members. The price is only 30c. Hoping to see you all on January 30th.

Until then Au revoir.

Gal Reporter

WESTERN LEADERS

BUTTE, Mont.—At our last meeting, December 16, 1936 the following officers were elected for the year 1937: William Gergurich, president; William Carveth, vice-president; Peter J. Kranitz, secretary-treasurer; Angelina Brozovich, recording secretary; Anna Mike Auman, sergeant-at-arms; auditing committee: Albert Lousen, president; Edward Derzay and Florence Matkovic, publicity director; Kate Brozovich, and I hope that our publicity director does better than those we had in the past. Now, brothers and sisters I ask your cooperation and start this year right and come to the meetings and pay your dues on time—don't wait until the last minute and expect me to come around and collect. I got lots of other work to do besides running around collecting.

Peter J. Kranitz, Secretary

Perpetual Motion

Perpetual motion has always intrigued inventors. An average of twenty five persons apply yearly to the United States Patent Commission for claims on perpetual motion machines. However, the models never work.

Three offices have been replaced and let's all hope that the new ones will continue where the former ones left off and in that way 1937 will be another year that will stand out as one of the best years for the Pirate Juniors.

After the gifts were distributed, Vrtce members sang, "Happy Birthday to You" for Gabriel Gertzel, who on that day celebrated his 12th birthday and I, who celebrated my 16th the previous day. We each received a birthday cake. They were presented by sisters Fannie Gertzel and Loretta Lauria. It was a surprise to me and Lauria. I wish to thank them kindly for remembering me.

Thanking each and every one who

in any way helped us for our Xmas play. Especially, Angeline Plahuta, who sold the most tickets.

Angy Pevo, Sec'y of Vrtce No. 1

Cards, and especially our Vrtce Di-

rector, Michael Vrhovnik for the cäl-

endar.

Secretary of Pirate Jr's,